

Cal Poch/Cal Diotallevi

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer del Carme, 3
Alçada: 138

Coordenades:

Latitud: 41.43908
Longitud: 2.01502
UTM Est (X): 417713
UTM Nord (Y): 4587969

Classificació

Número de fitxa: 08158 - 46
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modernisme Contemporani
Segle: XX
Any: 1914
Autoria de l'element: Salvador Valeri i Pupurul
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: S'ha modificat molt l'edifici original
Protecció: Legal
Observacions protecció: BPU. D32-Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Papiol
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 7782701DF1878B
Fitxes associades:

[Cal Girona](#)

[Casa Brunet/Cal Carrabina/Torre del Pi/Cal Senyor Domènec/Vil·la Maria](#)

[Ca l'Adjutori](#)

Autoria de la fitxa: Juana Maria Huélamo Gabaldón

Data de registre de la fitxa: dt., 04/12/2018 - 01:00

Descripció

Edifici de façana plana, i acabat cromàtic a la cúpula. Com a element singular, i ubicada a la façana del carrer del Carme, presenta una torre que li dona un caràcter propi, i que està coronada per una cúpula de trencadís. Al llarg de la seva alçada, presentava en origen obertures-finestres de forma el·líptica, de les quals només es conserva una.

Un barri genera el cercat de la construcció, i al seu interior hi ha una altra construcció, probablement en origen dedicada a cotxera, a manera d'edificació auxiliar, situada al mig del jardí. Aquesta construcció presenta planta quadrangular, i com a element característic, un coronament ondulat de les façanes. Es conserven també reixes de ferro a les tanques i portes que fan el cercat i tancament d'aquesta construcció, les quals molt probablement siguin del moment de l'edificació original.

Observacions:

De l'edifici primigeni destinat a habitatge, només resta la torre amb la cúpula de trencadís.

Es conserven els plànols de l'edifici a l'arxiu Municipal de l'Ajuntament del Papiol.

La construcció ha patit diverses transformacions que desvirtuen el seu aspecte original, així, les finestres ovals s'han convertit en quadrangulars (excepte una), i la resta de l'edifici ha estat clarament modificat.

Pel que fa a l'edificació visible a l'interior, la qual probablement en origen s'hagués projectat com a cotxera, es conserva en la seva fesomia original, però en regular estat de conservació.

Història

Al segle XIX la vila es prolongà vers el NE. pel carrer del Carme (continuació del carrer Major) i carrerons adjacents.

A inicis del segle XX, Cayetano Diotallevi i la seva esposa, Manuela Dulon, encarreguen a l'arquitecte municipal del Papiol, Salvador Valeri i Pupurull, en terrenys de la seva propietat, l'indant amb el cementiri municipal, una "casa cochera", que és projectada l'any 1914.

La família Diotallevi-Dulon, va portar el llum elèctric al municipi l'any 1916. Es va crear una societat, la qual va fer-ne la infraestructura i, després, va tenir cura de l'explotació del consum de l'electricitat.

Finalment, l'empresa va fer fallida i van haver de vendre-la a una societat més gran. El cobrador dels rebuts de la llum, que anava casa per casa, era en Ramon Calopa.

Després, la casa va passar a ser habitada per Robert Poch Sarrià i Carme Vila Jaume, estiuejants de Barcelona, els quals li donen el nom actual. La finca fou expropiada durant la Guerra Civil i utilitzada com a escola. La mestra titular va ser la Montserrat Miarnau Roca (Ahicart, 2019).

Bibliografia

Ahicart Amigó et al. (2019) Exposició: Motius de cases i gent. El Papiol: Espai de Recerca pel Patrimoni del Papiol. Biblioteca Municipal del Papiol Valentí Almirall.

Alert i Puig, J. et al. Pla estratègic de turisme del Papiol. Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament del Papiol, CatEmocions, SL.

Faura Arís, A. (1996) L'Abans del Papiol. Recull gràfic 1890-1960. Ed.: Efadós. Col·lecció: Baix Llobregat.

